અણુપૂર્વિ.

અથવા નવકારની ટીપ.

સાંચવ ભાગ્યું સહિત

જૈન્ય ધર્મિના ભાઇઓને સારૂ.

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

શા૦ છગનલાલ બેહેચરદાસ

अमदावाद

આર્યોદય પ્રેસમાં

સંવત ૧૯૪૨—સને ૧૮૮૬.

કીમત ૦—૧—૬

૨૫૭૯

અણું પૂર્વિ.

સૂચના.

આ અણુ પૂર્વિ દીન દીન પ્રત્યે, પ્રભાત સમયે, મૌનપણે, જયણા સહિત ગણવી; કદાચ કાંઈ હરકતને લીધે જે દીવશે ગણાય નહી તે દિવસે લીલોતરી ખાવી નહી અથવા બ્રહ્મચર્ય પાળવું અથવા એકાસણું કરવું; એત્રણ નિયમો મધ્યેનો એક નિયમ જરૂર પાળવો જોઈએ.

લી૦ સેવક છગનલાલ બેચરદાસ.

આ અણુપૂર્વિ ગણવાની સમજણ.

૧ જયાં એકડો છે તે	નમોઅરિહંતાણું જાણવું.
૨ જયાં બગડો છે તે	નમો સિદ્ધાંણં.
૩ જયાં તગડો છે તે	નમો આયરિયાણું.
૪ જયાં ચોગડો છે તે	નમો ઊવઝાયાણં.
૫ જયાં પાંચડો છે તે	નમો લોએસવ્વસાહુણં.

એ રીતે ઉલટપાલટ અવલા સવળા આંકડા આવે તેને ઉપરની સમજણ પ્રમાણે ચીતસ્થીર રાખીને ગણીયે તો તેનુ ફળ જોડેની ચોપાઈ દોહા પ્રમાણે થાય.

અણુ પૂર્વિ ગણવાનું ફળ.

ચોપાઇ.

આણુ પૂર્વિ ગણજો જોઇ, છમાશી તપનું ફળ હોઇ;
સંદેહ નવ આણો લગાર, નિર્મળ ગને જપોનવકાર. ॥ ૧ ॥
સુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વિવેક, દીન દીન પ્રત્યે ગણવી એક;
એમ આણુ પૂર્વિ જે ગણે, તે પાંચસે સાગરના પાપને હણે. ॥૨॥

દોહરા.

અસુભ કર્મ કે હરણકુ, મંત્ર બડો નવકાર;
બાંણી દ્વાદસ અંગમે, દેખલાઓ તત્વ સાર. ॥ ૧ ॥

દોહરા.

એક અક્ષર નવકારનો ॥ શુદ્ધ ગણે જે સાર ॥
તે બાંધે સુભ દેવનું ॥ આયુપ અપરંપાર ॥ ૧ ॥
ઓગણીસ લાખ ત્રેસઠ હજાર ॥ બસેં બાસઠ પળ ॥
સાંહાંસુધી તે ભોગવે ॥ નવકાર મંત્રનું ફળ. ॥ ૨ ॥

શબ્દ.	અર્થ;
નમો	નમસ્કાર.
અરિ	કર્મ રૂપી વેરી.
હંતાણં	હણ્યા છે;
સિધાણં	સકળ કાર્ય સિદ્ધ.
આયરિયાણં	આચારજ.
ઊવઝાયાણં	ઉપાધ્યાજી.
લોએ	લોકને વિશે.
સવ્વ	સર્વ.
સાહુણં	સાધુ, મુની.

નવકાર મંત્ર.

પાઠ.	અર્થ.
૧ નમો અરિહંતાણું	કર્મ રૂપી વેરીને હણ્યા છે તેને નમસ્કાર;
૨ નમો સિદ્ધાણં	સકળ કાર્ય સિદ્ધ કરયાં તેને નમસ્કાર.
૩ નમો આયરિયાણું	છત્રીસ ગુણે કરી સહિત એવા આચારજીને નમસ્કાર.
૪ નમો ઉવઝાયાણું	પચીસ ગુણે કરી સહિત ભણે ને ભણાવે એવા જે ઉપાધ્યાજી તેને નમસ્કાર.
૫ નમો લોએસવ્વસાહુણં.	લોકને વિશે જગન બે હજાર કોડ, સાધુ ઉત્તકષ્ટા નવ હજાર કોડ સાધુ તે સર્વેને નમસ્કાર.

૧	૨	૩	૪	૫
૨	૧	૩	૪	૫
૧	૩	૨	૪	૫
૩	૧	૨	૪	૫
૨	૩	૧	૪	૫
૩	૨	૧	૪	૫
૧	૨	૪	૩	૫
૨	૧	૪	૩	૫
૧	૪	૨	૩	૫
૪	૧	૨	૩	૫
૨	૪	૧	૩	૫
૪	૨	૧	૩	૫

१	३	४	२	५
३	१	४	२	५
१	४	३	२	५
४	१	३	२	५
३	४	१	२	५
४	३	१	२	५
२	३	४	१	५
३	२	४	१	५
२	४	३	१	५
४	२	३	१	५
३	४	२	१	५
४	३	२	१	५

१	२	३	५	४
२	१	३	५	४
१	३	२	५	४
३	१	२	५	४
२	३	१	५	४
३	२	१	५	४
१	२	५	३	४
२	१	५	३	४
१	५	२	३	४
५	१	२	३	४
२	५	१	३	४
५	२	१	३	४

১	৩	৫	২	৪
৩	১	৫	২	৪
১	৫	৩	২	৪
৫	১	৩	২	৪
৩	৫	১	২	৪
৫	৩	১	২	৪
২	৩	৫	১	৪
৩	২	৫	১	৪
২	৫	৩	১	৪
৫	২	৩	১	৪
৩	৫	২	১	৪
৫	৩	২	১	৪

૧	૨	૪	૫	૩
૨	૧	૪	૫	૩
૧	૪	૨	૫	૩
૪	૧	૨	૫	૩
૨	૪	૧	૫	૩
૪	૨	૧	૫	૩
૧	૨	૫	૪	૩
૨	૧	૫	૪	૩
૧	૫	૨	૪	૩
૫	૧	૨	૪	૩
૨	૫	૧	૪	૩
૫	૨	૧	૪	૩

১	৪	৫	২	৩
৪	১	৫	২	৩
১	৫	৪	২	৩
৫	১	৪	২	৩
৪	৫	১	২	৩
৫	৪	১	২	৩
২	৪	৫	১	৩
৪	২	৫	১	৩
২	৫	৪	১	৩
৫	২	৪	১	৩
৪	৫	২	১	৩
৫	৪	২	১	৩

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	३	१	५	२
१	३	५	४	२
३	१	५	४	२
१	५	३	४	२
५	१	३	४	२
३	५	१	४	२
५	३	१	४	२

૧	૪	૫	૩	૨
૪	૧	૫	૩	૨
૧	૫	૪	૩	૨
૫	૧	૪	૩	૨
૪	૫	૧	૩	૨
૫	૪	૧	૩	૨
૩	૪	૫	૧	૨
૪	૩	૫	૧	૨
૩	૫	૪	૧	૨
૫	૩	૪	૧	૨
૪	૫	૩	૧	૨
૫	૪	૩	૧	૨

૨	૩	૪	૫	૧
૩	૨	૪	૫	૧
૨	૪	૩	૫	૧
૪	૨	૩	૫	૧
૩	૪	૨	૫	૧
૪	૩	૨	૫	૧
૨	૩	૫	૪	૧
૩	૨	૫	૪	૧
૨	૫	૩	૪	૧
૫	૨	૩	૪	૧
૩	૫	૨	૪	૧
૫	૩	૨	૪	૧

२	४	५	३	१
४	२	५	३	१
२	५	४	३	१
५	२	४	३	१
४	५	२	३	१
५	४	२	३	१
३	४	५	२	१
४	३	५	२	१
३	५	४	२	१
५	३	४	२	१
४	५	३	२	१
५	४	३	२	१

ચોવીસ તીર્થંકરનાં નામ.

1 શ્રી ઋષભદેવ.
2 શ્રી અજીતનાથજી.
3 શ્રી સંભવનાથ.
4 શ્રી અભિનંદન
5 શ્રી સુમતિનાથ.
6 શ્રી પદ્મપ્રભુ.
7 શ્રી સુપાર્શ્વનાથ.
8 શ્રી ચંદ્રપ્રભુ.
9 શ્રી સુબુદ્ધિનાથ.
10 શ્રી શીતળનાથ.
11 શ્રી શ્રેયાંસનાથ.
12 શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામિ.
13 શ્રી વિમળનાથ.
14 શ્રી અનંતનાથ.
15 શ્રી ધર્મનાથ.
16 શ્રી શાંતીનાથ.
17 શ્રી કુંથુંનાથ.
18 શ્રી અરનાથ.
19 શ્રી મલ્લિનાથ.
20 શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિ.
21 શ્રી નમીનાથ.
22 શ્રી નેમનાથ.
23 શ્રી પાર્શ્વનાથ
24 શ્રી માહાવીર સ્વામિ.

શ્રી માહાવીર સ્વામિ પોત્યા નિર્વાણ. ગૌત્તમ સ્વામિ કેવળજ્ઞાન. એચોવીશીનુ હોજો નામ.જેથી ફળે વાન્છીત્કામ॥૧॥

દરરોજ નિયમો ધારવાની વીગત.

ગાથા.

[1] સચિત [2] દ્રવ [3] વિગય [4] વાંણી [5] તંબોળ [6] વથ [7] કુસુમેસુ
[8] વાહન [9] સયણ [10] વીલેવણ [11] બંભઈ [12] દીસી [13] નાહાણ
[14] ભતેસુ: ॥ 1 ॥

શબ્દ	**અર્થ**
1 સચિત.	માટી, પાણી, અગ્ની, વનસપ્તી, ફળ, ફુલ, છાલ્ય, કાષ્ટ, મૂળ, પત્ર, બીજ, તથા જે લીલુ છેદ્યાને એ ઘડી થઇ ન હોય તે, તથા અગ્નિ

	પ્રમુખ અનેરૂ શસ્ત્ર લાગ્યું નહીં તે ઇત્યાદિ સચિતનું વજન ધારવું.
૨ દ્રવ.	જે વસ્તુ મુખમાં જુદા સ્વાદને અર્થે નાખવી, તેહેની ગણતીનો, નિયમ ઉદાહરણ; દાતણ પાણી વીગરે ગણત્રી કરવી.
૩ વિગય.	દુધ, દહી, ઘી, ગોળ. તેલ તથા જે ચીજ કહડાઇમાં તળાયછે તેની ગણતી ધારવી.
૪ વાંણી.	પગરખાં અથવા જોડા તથા મોજા વીગરેની ગણતી ધારવી.
૫ તંબોળ.	પાન. સોપારી, ઇલાયચી, લવીંગ, ચુરણગોળી ઇત્યાદિનું વજન.
૬ વથ.	વસ્ત્ર (રેશમી. સુતરાઉ, શણ તથા ઊનનાં) વીગરેની ગણતી કરવી.
૭ કુસુમેશું.	જે વસ્તુ નાકે સુઘવામાં આવે તેના તોલનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:—છીંકણી વીગરે.
૮ વાહન.	ચરતુ, ફરતુ. તરતુ, ઉદાહરણ:—હાથી, ઘોડા; ગાડી, રથ, નાવ, વાહાણ, બોટ.
૯ સયણ.	સુવાની સજ્યા, પાટ, પાટલા, બીછાનાં વીગરેની ગણતી.
૧૦ વીલેવણ.	જે વસ્તુ શરીરે ચોપડવામાં આવે તેના વજનનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:—સુખડ, ચંદન.
૧૧ બંભઈ.	બ્રહ્મચર્યનો નિયમ.
૧૨ દીસી.	પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ ઉર્ધું,

	નીચું, એ ૭ દીશાએ જવાના ગાઉનું પ્રમાણ.
૧૩ નાહાણ.	બધે અંગે નહાવું તેની ગણતી.
૧૪ ભતેસૂ.	જમતાં ભોજન. પાણી વાપરવું તેના વજનનું પ્રમાણ.
૧૫ પ્રથ્વિકાય.	માટી. મીઠું, ખડી, રંગચી, વીગરે વાપરવાના વજનનું પ્રમાણ,
૧૬ અપકાય.	ટાહાડું તથા ઉનું પાણી, પીધા તથા વાપરયા તથા નાહાયા વીગરેના કામમાં આવે તે સરવેના વજનનું પ્રમાણ.
૧૭ તેઉકાય.	ચ્યારી ચુલા. દીવા. સગડીઓ. વીગરે સળગાવવાની ગણતીનું પ્રમાણ તથા તેનાં પ્રમાણમાં રાંધેલું જમવાનો નિયમ.
૧૮ વાઉકાય.	પંખાથી. તથા લુગડાથી પવન નાખવો. તથા ફુંકવું. તથા હિંચવું, તેનું પ્રમાણ.
૧૯ વનસ્પતીકાય.	લીલોતરી, ફળ શાક, ભાજી, વીગરેની ગણતીનું પ્રમાણ.
૨૦ ત્રસકાય.	બેઇંદ્રીથી તે પચેંદ્રી સુધીના નિરપરાધી ત્રસજીવને કુબુદ્ધીએ કરી હણવો નહી તે વિશેનો નિયમ.
૨૧ અસી.	તરવાર. બંદુક, છરી છરા, ચપ્પા વીગરે શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું પ્રમાણ.
૨૨ મસી.	ખડીયા, દાતો, કલમો, વીગરે રૂશનાઇના વાસણની ગણતી.
૨૩ કુશી.	જમીન ખોદવાનું. ઘર. ક્ષેત્ર. ટાંકાં. ભોયરાં. તળાવ. વાવ્ય, કુવા, વીગરે ખોદવાનાં રાચનું પ્રમાણ તથા તે વાપરવાનું પ્રમાણ.

સાધવંદણા

શ્રી સીદ્ધાય નમઃ

નમું અનંત ચોવીસી, રીખભાદીક માહાવીર;
આરજ ખેત્રમાં, ઘાલી ધર્મની સીર. ૧
મહા અતુલ્ય બલીનર, સુરવીર ને ધીર;
તીરથ પ્રવ્રતાવી, પોહોતા ભવ જળ તીર. ૨
શ્રી ગંધીર પ્રમુખ, જગન તીરથંકર વીસ;
છે અઢી દ્વીપમાં, જેવંતા જગદીશ. ૩
એકસોહો ને સીતેર, ઉદકષ્ટા પદ જગીશ.
ધન મોટા પ્રભુજી, જેહને નમાવું શીશ ૪
કેવળી દોય ક્રોડી, ઉદકસટા નવ ક્રોડ.
મુની દોય સેસ ક્રોડી, ઉદકષ્ટા નવ સેસ ક્રોડ. ૫
વીચરે વીદેહે, મોહોટા તપસી ઘોર;
ભાવે કરી વંદું, ટાળે ભવની કોડ. ૬
ચોવીસે જીનના, સઘળા એ ગણધર;
ચઉદસેહે ને બાવન, તે પ્રણમું સુખકાર. ૭
જીન સાસન નાયક, ધન શ્રી વીર જીણુંદ,
ગૌતમાદીક ગણધર, વરતાવ્યો આણંદ, ૮
શ્રી રીખભ દેવના, ભરતાદીક સોહો પુત્ર;
વૈરાગ મન આણી, સંજમ લીયો અદભુત. ૯

કેવળ ઉપરાજી, કર કરણી કરતુત;
જીન મત દીપાવી, સઘળા મોક્ષ પોહ'ત. ૧૦
શ્રી ભરતેસ્વરનાં, પટોધર હુવા આઠ;
આદીત જસાદીક, લીધી સીધ પુર વાટ. ૧૧
શ્રી જીન અંતરના, હુવા પાટ અસંખ;
મુની મુગતે પોહોતા, ટાળી કરમના વંક ૧૨
ધન કંપીલ મુનીસર, નેગી નમું આણગાર,
જેણે તતીક્ષણ તાગ્યો, સેસ રમણી પરીવાર. ૧૩
મુનીવર હર કેસી, ચીત્ત મુની સરસાર;
સુત્ર સંજમ પાળી, કરી દીયા ભવપાર. ૧૪
વળી ઈખુકાર રાજા, ઘેર કગળાવતી નાર;
ભગુ ને જસા, તેહના દોય કુમાર. ૧૫
છય રીધ છાંડીને, લીધો સંજમ ભાર;
એને અલ્પ કાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દ્વાર. ૧૬
વળીં સંજતી રાજા, હરણ આહાડે જાય;
મુની વર ગદ ભાળી આણ્યો ગારગ ઠાય. ૧૬
ચારીત્ર લેઈને, ભેટયા ગુરૂના પાય;
ક્ષત્રી રાજ રૂખીસ્વર, ચરચા કરી ચીતલાય. ૧૮
વળી દસે ચક્રવત, રાજ રમણી રીધ છોડ;
દસે મુગતે પોત્યા, કુળને સોભા ચોડ. ૧૯
એણી ઉસર પણીમાં, આઠ રામ ગયા મોક્ષ;
બળભદ્ર મુનીસ્વર ગયા, પાંચમે દેવ લોક. ૨૦
વળી દેસાણ ભદ્ર રાજા, વીર વાંધા ધરી માન:

પછે ઇંદ્ર હઠાવ્યો, દીયો છકાઇ અભેદાન. ૨૧
કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યક્ષ બોધ;
મુની મુગતે પોહોત્યા, જીત્યા કરમના જોધ. ૨૨
ધન મોટા મુનીવર, મ્રગા પુત્ર જગીસ;
મુનીવર અનાથી, ઝીત્યા રાગ ને રીસ, ૨૩
વળી સમુદ્ર પાળ મુની. રાજેમતી રેહે નેમ;
કેસી ને ગૌતમ, પામ્યા સીવપુર ક્ષેમ, ૨૪
ધન વીજેગોખ મુની, જેગોખ વળી જાણ;
શ્રી ગરકા આચારજ, પોહોત્યા છે નીરવાણ. ૨૫
શ્રી ઉતરાધ્યેનમાં, જીનવરે કરયા વખાણ;
સુધે મન ધ્યાવ્યો. મનમે ધીરજ આણ. ૨૬
વળી ખંધક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ સ્નેહ;
માહાવીર શમીપે. પંચ મહાવ્રત લેહ. ૨૭
તપ કઠણ કરીને, ઝોંસી આપણી દેહ;
ગયા અચુ દેવ લોકે, ચવી લેશે ભવ છેહ. ૨૮
વળી રીખભ દત મુની, સેઠ સુંદરશણ સાર;
સીવરાજ રૂખીસ્વર, ધન ગંગીઓ અણગાર. ૨૯
સુધ સંજમ પાળી, લીયો તે કેવળ સાર;
એ ચારે મુનીવર, પોહતા મોક્ષ મુઝાર. ૩૦
ભગવંતની માતા, ધન ધન સતી દેવા નંદા;
વળી સતી જૈવંતી, છોડ દીયા ઘર ફંદા ૩૧
સતી મુગતે પોહોત્યાં, વળી તે વીરની નંદા
માહા સતી સુદરસણા, ઘણી સતીયોના વ્રંદા. ૩૨

વળી કારતક શેઠે, પડીમાં વહી સુરવીર;
જમ્યો મોહોરા ઉપર, તાપસબળતી ખીર. ૩૩
પછે ચારીત્ર લીધો, મંત્રી એક સેહસ આઠ ભીર
મરી હુવા સક્રી ઇંદ્ર, ચવી લેશે ભવ તીર. ૩૪
વળ રાય ઉદાઈ, દીયો ભાણેજને રાજ
પોતે ચારીત્ર લેઇને, સારયા આતમ કાજ. ૩૫
ગંગદત મુની આણંદ, તરણ તારણ જીહાજ;
કોસલ મુની રૂહો, દીયો ઘણા ને સાજ, ૩૬
ધન સુનખેતર મુનીવર, સર્વાન ભુતી અણગાર;
આરધીક હુઇને, ગયા દેવ લોક મૂઝાર. ૩૭
ચવી મુગતે જાસે, વળી સીયો મુનીશ્વર સાર;
બીજા પણ મુનીવર, ભગવતીગાં અધીકાર ૩૮
સેરણીકનો બેટા, મોહોટા મુનીવર મેઘ;
તજી આઠ અંતે ઉરી, આણ્યો મન સવેગ. ૩૯
વીર પેં વ્રત લેઇને, બાંધી તપની તેગ;
ગયા વીજે વૈમાને ચવી લેસે સીવ વેગ. ૪૦
ધન થાવરચા પુત્ર, તજી બત્રીસે નાર;
તેની સાથે નીકળ્યા, પુરૂષ એક હજાર. ૪૧
સુખદેવ સન્યાશી, એક સેહેસ સીખ લાર;
પાંચસેહે સુસીલંગ, લીધો સંજમ ભાર. ૪૨
સરવે સેસ અઢાઈ, ઘણા જીવાને તાર;
પાંડુ ગીરી ઉપર, કરયો પાડો ગમન સંથાર. ૪૩
આરાધીક હુઇને, કીધો ઉખેવો પાર;

હુવા મોહોટા મુનીશ્વર, નામ લીધે નોસતાર. ૪૪
ધન જન પાળ મુનીવર, દોય ધનાવા સાધ
ગયા પ્રથમ દેવ લોકે, મોક્ષ જાસે આરાધ. ૪૫
શ્રી મલાનાથના છ મંત્રી, મહાબળ પ્રમુખ મુનીરાય
સરવે મુગતે સધાવ્યા, મોહોટી પદવી પાય. ૪૬
વળી જીત શત્રુ રાજા, સુબુધી નામે પ્રધાન,
પોતે ચારિત્ર લેઇને, પામ્યા મોક્ષ નિધાન. ૪૭
ધન તેતળી મુનીવર, દીયાં છકાઈ અભેદાન;
પોટીલા પ્રતી બોધ્યા, પામ્યા કેવળ ગ્નાંન. ૪૮
ધન પાંચે પાંડવ, તજી દ્રુપતી નાર.
સ્થીવરની પાસે, લીધો સંજમ ભાર. ૪૯
શ્રી નેમ વંદનનો, એહવો અભીગ્રહ કીધ
માસ માસ ખમણુ તપ, સેત્રંજે જઈ સીધ. ૫૦
ધરમ ગોખ તણા સીખ, ધરમ રૂચી અણગાર;
કીડીઓની કરૂણા, આણી દયા રસાળ. ૫૧
કડવા તુંબાનો, કીધો સઘળો આહાર,
સ્વારથ સીધ પોહોત્યા, ચવી લેશે ભવપાર, ૫૨
વળી પુંડરીક રાજા, કુડરીક ડગીયો જાણુ;
પોતે ચારીત્ર લેઈને, ન ઘાલી ધરમમાં હાણુ. ૫૩
સ્વારથ સીધ પોહ્યા, ચવી લેશે નીરવાણ;
શ્રી ગ્નાતા સુત્રમાં, જીનવરે કર્યાં વખાણ. ૫૪
ગૌતમાદીક કુંવર, સગા અઢારે ભ્રાત;
સરવ અંધક વીસ્નુના સુત, ધારણી જારી માત. ૫૫

તજી આઠ અંતે ઉરી, કાઢી દીક્ષાની વાત;
ચારીત્ર લેઇને, કીધો મુક્તિનો સાથ ૫૬
શ્રી અણીં સણાદીક, છએ સહોદર ભાઇ;
વાસુદેવના નંદન, દેવકી જારી માય. ૫૭
ભદલપુર નગરી, નાગગાહા બઇ જાણ;
સુલસા ઘેર વધીયા, સાંભળી શ્રી નેમની વાણ. ૫૮
તજી બત્રીસ બત્રીસ અંતે ઉરી, નીકળ્યા છટ કાય;
નળ કુબેર સગાણા, ભેટયા શ્રી નેમના પાય. ૫૯
કરી છઠ છઠ પારણા, મનમેં વૈરાગ લાય
એક માસ સંથારે, મુગત બીરાજ્યા જાય. ૬૦
વળી દારૂણ સારૂણ, દુમખ સુમખ મુની નામ
વળી કુંવર અણાઢી, ગયા મુગત ગઢ માંહી. ૬૧
વાસુદેવના નંદન, ધન ધન ગજ સકુમાળ,
રૂપે અતી સુંદર, કળાવંત વેહે બાળ. ૬૩
શ્રી નેમ સમીપે, છોડયો મોહ જંજાળ;
ભીખુની પડીમા, ગયા મસાણ મહા કાળ. ૬૩
દેખી સોમીલ કોપ્યો, મસ્તકે બાંધી પાળ;
ખેરના ખીરા, સીર ઠવિયા અસરાળ. ૬૪
મુની નજર ન ખંડી, મેટી મનની જાળ;
કઠણ પરીસો સહીને, મુગતે ગયા તતકાળ ૬૫
ધન ઝાળી મયાળી, ઉવીયાલાદીક સાધ
સ્યામ ને પ્રજુન, અનીરૂધ સાધ અઘાઢ. ૬૬
બળી સચનેમી દ્રઢ નેમી, કરણી કીધી વાદ

દશે મુગતે પોહોત્યા, જીનવર વચન આરાધ, ૬૭
ધન અરજુન માલી, કર્યો કદા અલ દુર.
વીરપે વ્રત લેઇને, સતવાદી હુવા સુર. ૬૮
કરી છઠ છઠ પારણા, ક્ષમા કરી ભરપુર,
છ માસા માંહી, કરમ કીયા ચકચુર ૬૯
વળી કુંવર એમતો, દીઠા ગોતમ સ્વામ;
સુણી વીરની વાણી, કીધાં આતમ કામ ૭૦
ચારીત્ર પાળી, પોહોત્યા સીવ પુર ઠામ,
ધુર આંદ મુંકાઇ, અનંત અકળ મુની નામ. ૭૧
વળીકૃષ્ણ રાયની, અગર મઈખાં આઠ;
પુત્ર વહુ દોયે, સંચીયા પુન્યના ઠાઠ. ૭૨
જાદવ કુળ સતીયા, ટાલ્યો દુખ ઉચાટ;
પોહોત્યા સીવ પુર મેં, એ છેત્રનો પાઠ. ૭૩
સરણીકની રાણી, કાળીયાદીક દસ જાણ;
દસે પુત્ર વીજોગે. સાંભળી શ્રી વીરની વાણ. ૭૪
ચંદન બાળાપે. સંજમ લેઇ હુવા જાણ;
તપ કરી દેહ ઝોસી. પોહોત્યા છે નીરવાણ. ૭૫
નંદાદીક તેરે. સરણીક નૃપની નાર.
સંગલી ચંદન બાળાપે. લીધો સંજમ ભાર. ૭૬
એ નેવું જણાનો અંતગઢમાં અધીકાર. ૭૭
સરણીકાના બેટા, જાળીયાદીક ત્રેવીશ,
વીરપે વૃત લેઇને, પાલ્યો વીસવા વીસ. ૭૮
તપ કઠણ કરીને, પુરી મન જગીસ

દેવલોકે પોહોત્યા, મોક્ષ જાશે તજી રીસ ૭૯
કાકડીનો ધનો, તજી બત્રીસે નાર;
મહાવીર સમીપે, લીધો સંજમ ભાર. ૮૦
કરી છઠ છઠ પારણાં, આંબેલ ઉચ્ચીત્ત અહાર;
શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધનો અણુગાર. ૮૧
એક માસ સંથારે, સ્વારથ સીધે પોહંત;
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત. ૮૨
ધનાની રીતે, હુવા નવે સંત;
શ્રી અનુત્રવવાઇમાં, ભાખી ગયા ભગવંત. ૮૩
સુબાહુ પરમુખ, પાંચ પાંચસે નાર,
તજી વીરપેં લીધો, પંચ મહાવ્રત સાર. ૮૪
ચારીત્ર પાળી, પાલ્યો નીર અતીચાર;
દેવ લોકે પોહોત્યા, સુખવીપાકે અધીકાર. ૮૫
સરણીકના પોતા, પોમાદીક હુવા દસ,
વીરપેં વ્રત લેઇને, કાઢયો દેહનો કસ. ૮૬
સંજમ આરધી, દેવલોકમાં જઇ વસ;
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જાશે લઇ જસ. ૮૭
બળભદ્રના નંદન, નીખડાદીક હુવા બાર;
તજી પચ્ચાસ પચાસ અંતે ઉરી, ત્યાગ દીયો સંસાર. ૮૮
સઉ નેમ સમીપે, ચાર મહાવૃત લીધ,
સ્વારથ સીધે પોહોત્યા, હોશે વીદેહમાં સીધ. ૮૯
ધન ધનો ને સાળીભદ્ર, મુની સરાની જોડ
નારીના બંધન, તતક્ષણુ નાખ્યા ત્રોડ ૯૦

ઘેર કુટંબ કબીલો, ધન કંચનની ક્રોડ;
માસ માસ ખમણુ તપ, ટાળશે ભવની ખોડ. ૯૧
શ્રી સુધરમા સ્વામીના સીખ, ધન ધન જંબુ સ્વામ;
તજી આઠ અંતે ઉરી. માત પીતા ધન ધામ, ૯૨
પ્રભવાદીક નારી, પોહોત્યા શીવ પુર ઠામ,
સુત્ર પ્રવતાવી, જગમેં રાખ્યો નામ. ૯૩
ધન ઢુંઢણુ મુનીવર, ક્રશ્ન રાયના નંદ;
સુધ અભીગ્રહ પાળી, ટાળી દીયો ભવ ફંદ ૯૪
વળી ખંધક રૂપીની, દેહ ઊતારી ખાલ;
પરીસો સહીને, ભવ ફેરા દીયા ટાળ. ૯૫
વળી ખંધક રૂપીના, હુવા પાંચસેહ શીશ;
ઘાંણીગાં પીલ્યા, મુગતી ગયા તજી રીસ ૯૬
સંભવ વીજય સીખ, ભદ્ર બાહુ મુનીરાય;
ચઉદ પુરવધારી, ચંદ્ર ગુપ્તી આણ્યો ઠાય; ૯૭
વળી આદ્ર કુમાર મુનીવર, થુળીભદ્ર નંદી ખેણુ;
અરણીક એમંતો, મુનીશ્વરાની સેણુ. ૯૮
ચોવીસે જીનના મુની, સંખ્યા હુવા અઠાવીસ લાખ.
સેહેસ અડતાલીસ ઉપર, સુત્ર પર્મપરા ભાખ. ૯૯
કોઈ ઓાતમ વાંચો, મોઢે જયણા રાખ;
ઉઘાડા બોલે, પાપ લાગે વીપાક. ૧૦૦
ધન મારૂદેવી માતા, ધ્યાવ્યો નીરમળ ધ્યાન;
ગજ હુદે પામ્યાં. નીરમળ કેવળ જ્ઞાન; ૧૦૧

ધન આદેશરની પુત્રી, બ્રામી સુદંરી દોય,
ચારીત્ર લેઈને. મુગતી ગયા સુધ હોય. ૧૦૨

ચોવીસે જીનની, વડી સીખણી ચોવીસ;
સતી મુગતે પોહોત્યા, પુરી મનની જગીસ ૧૦૩

ચોવીસે જીનની, સરવ સાધવી સાર;
અડતાલીસ લાખ ને, આઠસેહે સીતેર હજાર ૧૦૪

ચેડાની પુત્રી, રાખી ધરમ સુપ્રીત;
રાજેમતી વીજીયા, મ્રગાવંતી સુવનીત. ૧૦૫

પદમાવતી મણી રાયા, દ્રુપદી દવંદતી સીતા;
ઈત્યાદીક સતીયા, ગઇ જગાવરે જીત. ૧૦૬

ચોવીસે જીનના, સાધ સાધવી સાર;
ગયા મોક્ષ દેવલોકે, રૂદયે રાખી ધાર; ૧૦૭

એણે અઢી દ્વીપમાં, ધરઢા તપસી બાળ.
સુદ્ધ પાંચ મહાવ્રત ધારી, નમો નમો ત્રણુ કાળ. ૧૦૮

એ જતીયા સતીયાનાં. લીજે નીત પ્રતી નામઃ
સુધે મન ધ્યાવો; એહીજ તરણારો ઠામ. ૧૦૯

જતીયા સતીયા સું, રાખી ઉજવળ ભાવ;
એમ કહે રૂષી જેમલજી, એહી તરણારો નાંવ. ૧૧૦

સંવત અઢાર ને, વર સાતો સીરદાર;
શેહેર ઝાલોરમાં, એહ કહયો અધીકાર. ૧૧૧

શિદ્ધ ભગવંતની સ્તુતી.

હરી ગીત છંદની ચાલ.

જગત ભૂષણ વિગત દૂષણ, પ્રણત પ્રાણીનિ રૂપકં,
ધ્યાન રૂપ અનુપ ઉપમં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧
ગગન મંડલ મુક્તિ પદમં, સર્વ ઉદ્ધનિવાસિનં
જ્ઞાન જોતિ અનંત રાજે, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૨
અજ્ઞાન નિંદ્રા વિગત વેદના, દલિત મોહ નિરાયુકં,
નામ ગોતમ અંતરાયં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૩
વિકટ ક્રોધા માન યોધા, માયા લોભ વિસર્જનં;
રાગ દ્વેષ વિમુદ્રિત અંકુર, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૪
વિમળ કેવળ જ્ઞાન લોચન, ધ્યાન સકલ સમીરિતં;
યોગિના મતિ ગમ્યં રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૫
સુસ મય સમકિત દૃષ્ટિ જિનકી, સોહિ યોગ અયોગિકં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૬
યોગ મુદ્રા સમ સમુદ્રા, પુરિ પલ્યંકાસનં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૭
ચંદ્ર સૂરજ દ્વિપ મનકી, જોતિ યેંનઉલંઘિતં;
તે યોતિથી કોઈ અપરં યોતિ, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૮
સિધ તીર્થ અતીર્થ સિધા, ભેદ પંચ દશાદિકં
સર્વ કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૯

એક માંહિ અનેક રાજે, એક માંહ એ કિક;
એક અનેકકીનાંહિ સંખ્યા, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧૦

અતુલ સુખીકી લેહેરમાં પ્રભુ, લીન રહે નિરંતરં;
પરંબ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન, નમો સદ્ધિ નિરંજનં ૧૧

અજર અમર અલખ અનંતં, નિરાકાર નિરંજનં;
ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, નમો સિદ્ધ નિરંજન. ૧૨

સોળ શતીઓના નામ.

આદિનાથ આદે વીરજીને વંદી, સફળ મનોરથ કીજીએએ
પ્રભાતે ઉઠીને મંગલીક કામે, સોલ સતી નામ લીજીએએ, ૧

બાળ કુંવારી જગ હેતકારી. બ્રહ્મી ભરથની બેનડીએ;
ઘટઘટ વ્યાપીક અક્ષર રૂપે. સોળ શતીમાંહે જે વડીએ. ૨

બાહુબળ ભગની શતી શિરોમણી, સુંદરી નામે રિખભ સુતાએ;
અગસરૂપી ત્રિભુવન માંહી, જેહ અનોપમગુણ જોતાએ. ૩

ચંદન બાળા બાળપણેથી, શિયળવંતી સુધ શ્રાવિકાએ;
અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવળ લહી વ્રત ભાવિકાએ ૪

ઉગ્રસેન ધુઆ ધારણીનંદન. રાજેમતી નામ વલભાએ;
જોબન વીશે કામને જીતી, સંજમ લઇ દેવ દુલભાએ. ૫

પંચ ભરથારી પાંડવ નારી, દ્રુપતી તનઆ વખાણીએએ
એકસો આઠે ચીવર પુરાણાં, શિયળ મહિમા તસુ જાણીએએ ૬

દશરથ નૃપની નારી નીરોપમ, કૌશિલા કુળ ચંદ્રિકાએ;
શિયળ શલુણી રામ જનેતા પુન્ય તણી પ્રનાલીકાએ.
કોશંબીક ઠામે સંતાનિક નામે રાજ કરે રંગ રાજીઓએ;
તશઘર ધરણી મૃગાવતી સતી સુરભુવન જસ ગાજીઓએ.
સોળસા સાચી શિયળ ન કાચી રાચી નહીં વિષયા રશેએ
મુખડુ જોતાં પાપ પુલાએ નામ લેતાં મન ઉલસેએ,

રામ રઘુવંશી તેહનીકાગની જનક સુતા સીતા સતીએ;
જગ સહુ જાણેધીરજકરતાંઅનળશીતળથયો શીયળથીએ ૧૦
કાચે તાંતણે ચારણી બાંધી, કુવા થકી જળ કાઢોઓએ;
કલંક ઉતારવા સતીત સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉઘાડીઓ એ. ૧૧
સુરનર વંદીત શિયળ અખંડિત, શીવા શીવપદ ગામનીએ;
જેહને નામે નિર્મળ થઈએ, બલહારી તસ નામનીએ; ૧૨
હસ્તિનાગ પુરે પંડુરાયની, કુંતાં નામે કામનીએ;
પાંડવ માતા દશે દશારની, બેની પતિવૃતા પદમનીએ. ૧૩
શિયળવંતી નામે શિયળવંતી ધારણી, ત્રીવધે તેને વંદીએએ;
નામ જપંતાં પાતક જાએ, દર્શન દુરતન કંદીએએ. ૧૪
કાકંડી નગરી નળ નરેંદની, દમયતી તશ ગેહનીએ;
સંકટ પડે શિયળજ રાખો, ત્રિભુવન કીર્ત્તિ તેહનીએ. ૧૫
અનંગ અજીતા જગ જન પુજીતા, પુફ્ચુલાને પ્રભાવતીઓ;
બિશ્વ વિખ્યાતા કામિતદાતા. સોળમી સતી પદમાવતીએ. ૧૬
વીરે દાખી શાસ્ત્રે શાખી, ઉદય રતન ભાસે મુદાએ;

વેણુલોવાતાં જે નર ભણશે, તે લેશે સુખ સંપદાએ. ૧૭

સુભદ્રાની સઝાય.

મુનીવર સોધેરે ઇરજા, જીવના જતન કરંત
તરણું ખૂત્યું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત. ૧
કલ્પવૃક્ષ જેણે ઓળખ્યો, આંગણે ઉમોરે; જેહ;
જીભે તરણું કાઢીયું, સાસુને પડોરે સંદેહ ૨
તે સજ્જનસું કીજીએ, જેણે કુળ લાગે લાજ;
પુત્ર વહુ સોના સગી, નહીં અમારે કાજ. ૩
ગુણ વિણુસી ગુણ લાકડી, ગુણ વિણુ નાર કુનાર,
મન ભાંગો ભરતારનો. નહીં અમારે ઘરબાર, ૪
પીઉ વચન શ્રવણે સુણી, સતી મન ચિંતવે એમ
જીન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસગ કીધોરે તેમ. ૫
ઈંદ્ર તણું આસન ચળ્યું, સતી શિર આવ્યુંરે આળ,
પોળ જડાવું નગરની, તોરે ઉતરશે ગાળ. ૬
ભુંગળતો ભાંગે નહીં, ઘણ ન લાગે ઘાય.
ચંપા પોળ ન ઉઘડે, આકળ વ્યાકુળ થાય. ૭
આકાશે ઉભા દેવતા, બોલે એહવારે બોલ,
સતી જલ સીંચે ચારણી, તોરે ઉઘડશે પોળ. ૮

રાજા મન આણંદીઓ, નગર ઘણીછે નાર;
અંતે ઉરછે માહરે, સતી શિરોમણી સાર. ૯
અંતે ઊર કીધું એકઠું, દૂવા કાંઠે નહીં માગ;
કાચે તાંતણે ચારણી ત્રૂટી જાયે ત્રાગ. ૧૦
અંતે ઉર થયું દયામણું, રાંજા થયો નિરાશ;
મોટીપણું મનમાં રહ્યું. ધિગ વઝ્યો ઘર વાસ- ૧૧
નગરી પડો વગડાવીયો, વસ્તી દીસે હેરાન;
પ્રજાને પીડા ઘણી, કોઇ દીયો જીવતદાન. ૧૨
પડો આવ્યો ઘર આંગણે નગરી હાલકલ્લોલ;
જો માતા અનુમત દીઓ, તોહું ઊઘાડુંરે પોળ. ૧૩
વલ્લી વલી વહુવર સું કહું, નહીં નિલૈજને લાજ;
નવકુલ નાગ નાશી ગયા, આવ્યુ કીકડે રાજ. ૧૪
દોશ તે દીજે કર્મને કળંક ચઢાવ્યુરે માય;
પડો છળી ઉભી રહી, જઇ સંભળાવ્યો રાય, ૧૫
વેગેતે જઇરે વધાગણી, રાજા નહીં વિશ્વાસ;
પ્રતક્ષ જુઓ એ પારખું, જઇ કરો તાપસ. ૧૬
સુખાસન બેશી કરી, આવી જીહાં છેરે કુંપ;
વદન પુનમ ચંદલો, દેખી હરખ્યો ભુપ; ૧૭
રાજા મંન આણંદીયો, હૈડે હરખન માય,
પ્રજાને પીડા ઘણી, સાર કરો મોરી ગાય. ૧૮
અવર પુરૂષ બંધવ પિતા, સતી મન કામા સોય;

આનત્ર સહુ મેડીયે ચડી,સતી જુએ સહુ કોય ૧૯
કાચે તાંતણે ચારણી. સતી કલા ચઢી સોલ;
કામની કુંપ જલે ભરી ઉઘાડી ત્રણ પોળ. ૨૦
કોઇ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ હોશે માને મોસાળ
ચોથાં પોલ ઉઘાડશે, જે હોશે શિયળ ચોસાલ. ૨૧
ચોથી પોળ હુઘાડશે, જે હોશે શિયળ નિકલંક,
સુરનર હોજો સાખીંયા,સુભદ્રાએ ટાલ્યું કલંક ૨૨
નાક રહ્યું નગરી તણું, ગામ ઊતારીરે ગાળ;
રાય રાણા પ્રશંશા કરે, સતિય શિરોમણ સાર. ૨૩
નર નારી જે પાળશે, તે તરસેરે સંસાર;
સિદ્ધ તણાં સુખ પામશે, અમર તણો અવતાર; ૨૪
સંઘો કહે શિયળ સતી, મહીલાયે રાખ્યોરે નામ;
ઘણ કેરાં દુધડાં, રહેશે સોના કેરે ઠામ, ૨૫

सूचना.

આ ચોપડીમાં લખેલા નીયમો દરરોજ પ્રભાત સમયે ધારવા તથા સાધવંદણા પણ પ્રભાત સમયે વાંચવી (ભણવી) એ આપણા શ્રાવક ભાઇયોનો મુખ્ય ધર્મ છે.

આ ચોપડી જેઓને જોઇયે; તેમણે અમદાવાદમાં કીકાભટની પોળમાં છગનલાલ બેહેચરદાસને ઘેરથી તથા શ્રીગુણીમચ્ચે આમાને આફ્રીણના ઇજારાવાળી દુકાનેથી કીમત મોકલી મંગાવી લેવી. જેઓ તેની કીંમત આપવાને અશક્ત હશે તેઓને મુફત પણ આપવામાં આવશે.

લા૦ છગનલાલ બેહેચરદાસ